

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem& perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Praxis Prima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54750)

minus, humilians autem peccatores, superbos usque ad terram. Ps. 146. Psalmum nonum leges cum consolatione, dum pateris persecutiones.

§. XI.

EXAMEN VESPERTINUM.

POSTquam sub quadrante Canonico sequentis diei meditationem cum Capitulo aliquo ex Thom. Kemp. legisti. Examen vespertinum vel fieri potest, ut pomerid. V. pag. 14. vel pro varietate sequentibus duobus modis institui. Primo per ruminacionem quatuor novissimorum. Secundo per applicationem quinque sensuum.

PRAXIS PRIMA.

Domine JESU Christe Redemptor, Judex, & summum Bonum meum! quia non infernus confitebitur tibi (fructuosè scilicet, & pœnitentia damnatorum de commissis sceleribus in æternum magis magisque cruciabit eos) neque mors [si eò differatur pœnitentia] laudabit te; non expectabunt, qui descendunt in lacum [purgatorium] veritatem tuam aut misericordiam, donec justitiæ tuæ, quam extra statum merendi positi placare amplius non possunt, satisfecerint. Vivens vivens ipse confitebitur tibi, Cant. Ezech. sicut & ego hodie. Hinc vivus & sanus, imprimis tibi infinitas ago gratias pro
om-

omnibus beneficiis die hoc, & totâ anteaçtâ vitâ, mihi præstitis, nec quieti me dabo ante agnitos & expiatis, per gratiam tuam, defectus & peccata mea, & quia dicis: *Memorare novissima tua, & in æternum non peccabis*; hinc mortis cum primis memor omnia totius diei opera & actiones perscrutabor. Passio & amor proprius sæpè excæcant me, & nævos pro virtute, malum pro bono, obtrudunt; mors autem sive transitus de tempore ad æternitatem vivaciter menti impressus defæcatum de rebus omnibus mihi subministrabit judicium, & quid coram te, & in oculis tuis reipsâ peccaminosum sit, ostendet. *Hic oculis in Calvariam, quam in Oratorio habes, intentis, percurre diurnas omnes actiones & occupationes tuas, & examina, in quo defeceris.* Hoc peracto, dic:

Nec severè judicabor, nec condemnabor tam in particulari, quàm universali judicio, si me ipsum tanquam rigidus Judex plectam. Hinc tremendi tui, ô Domine, judicii memor sacro ejus horrore perculsus ratione hujus, illius defectus, peccati commissi mihi non indulgebo, sed id amarè plangam. Infernus etiam ipse cum purgatorio non tantùm motiva attritionis, sed & perfectissimæ contritionis mihi subministrabit. Doleo ergo primò, quòd Justitiam tuam infinitam offenderim, quæ lethalem noxam æternis inferni cruciatibus, & levem in purgatorio etiam in amicis suis tam horrendis sensûs & damni pœnis castigat. *Dimitte me, ut plangam paululùm dolorem meum* (quem habeo ob
has

has pœnas promeritas) *antequam vadam, & non revertar ad terram tenebrosam, & opertam mortis caligine, terram miseria & tenebrarum, ubi umbra mortis* (non ipsa mors; quia damnati non moriuntur, sed mortis umbram, horrorem, cruciatum semper sustinent) *& nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.* Job. 10. Non autem tantum detestor peccata mea propter te DEUM Justitiæ infinitæ offensum; sed & 2dò, quia offendi te ut mihi Bonum, tum propter alia innumera mihi collata beneficia, tum, quia comminando tam acerbis temporales pro venialibus, æternas pro mortalibus peccatis pœnas, infinitam tuam, erga me hominesque omnes, ostendis bonitatem: ut hoc scilicet medio eos à malo absterreas, & ad pœnitentiam, dum adhuc tempus est, agendam exstimules; cum enim, hoc non obstante efficacissimo sanè motivo, jam adhuc homines adeò in offensam tuam proclives sint. Profectò his nostris temporibus *quasi Sodoma fuissimus, & quasi Gomorrhæa similes essemus, nisi Dominus exercituum reliquisset nobis semen veritatis hujus.* Isai. 1. Et si Majores nostri nil de tam tremendis pœnis scivissent, atque à puero nobis salutaris hic metus non fuisset incussus. 3tò demum non tantum doleo propter te offensum ut mihi Bonum; sed vel maximè, quia unicum infinitum Bonum tu es: si enim hoc non esses, nec lethalis offensa tuam infinitè in tantum mala esset, nec æternis posset cruciatibus plecti, nec ob levem culpam tu DEUS infinitè misericors amicos tuos horrendum

dum

dum aded in purgatorio cruciaries; &, quod maximum est, ad satisfactionem condignam iustitiæ tuæ præstandam, & infernum, ad quem totum humanum genus condemnatum erat, evadendum, opus non fuisset, ut ipse DEI Filius incarnatus pro nobis satisfaceret. Ergo *converte me*, Domine, gratiâ tuâ præveniente, & *convertar*; quia tu Dominus DEUS meus, hoc est summum in se Bonum, postquam convertisti me (gratiâ illâ, cui me cooperaturum prævidisti) egi pœnitentiam; & postquam ostendisti mihi (motiva At- & Contritionis perfectæ) percussisti femur meum, confusus sum, & erubui Jerem. 31. Ad magis autem confortandum justum de peccatis meis dolorem, & ea in futurum non committendi propositum, oculis mentis, usque dum claudantur hi corporei oculi mei, semper observabitur cœlestis patria, & ultimus finis meus: ubi & innocentes, & verè pœnitentes inebriabuntur ab ubertate domûs tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos; quoniam apud te est fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen. Pl.

35. *Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam, Pl. 4.* ita ut nulla amplius terrena aut carnalis delectatio eam dementare possit.

